13. yılında selam olsun Gezi'ye!

Toplumsal mücadele tarihimizin en önemli karşı çıkışlarından biri olan Gezi 13 yaşında!

toplumsal özgürlük

20 TL / Mayıs 2026

NATO'ya yoksulların tokadını atalım!

1 Mayıs tüm engellemelere rağmen ülkenin her yanında yoksulluğa ve savaşa karşı yüzbinlerce insanın sokağa çıktığı bir gün oldu. Bu sadece Türkiye'de değil, dünyanın her köşesinde böyleydi. Milyonlarca insan ABD'den Hindistan'a, Norveç'ten Güney Afrika'ya kadar dünyanın farklı noktalarında benzer taleplerle sokaktaydı: Yoksulluğa ve savaşa hayır!

Dünyanın tüm işçileri, emeklileri ve yoksul halkları gün geçtikçe birbirine daha fazla yakınlaşıyor. Milyarlarca insanı birbirine yakınlaştıran şey ise aynı: yoksullaşmak. İnsanlık açlık ile boğuşurken dünyada toplam 3428 kişinin 16,1 trilyon dolarlık bir servete sahip olduğu açıklandı. Bu servet ABD ve Çin dışındaki ülkelerin gayri safi milli hasılalarından daha büyük bir değeri ifade ediyor. Bunun anlamı şu ki milyarlarca insan çalışıyor, bir avuç zengin servetine servet katıyor. İşte bu milyarder alçaklar sürüsünün ABD-İsrail üzerinden oluşturduğu Epstein koalisyonu dünyayı cehenneme çevirmek için elinden geleni yapıyor. Gazze'de başlayan ve soykırıma varan katliam şimdi İran'da devam ediyor. Emperyalizm sarsılan egemenliğini savaşla ayakta tutmaya çalışıyor. Savaş askeri harcamalar üzerinden bağlı sermayeleri büyütüyor. Savaş baronları savaşın en büyük kazananı oluyor. Kapanan Hürmüz Boğazı en çok biz yoksulların boğazına vuruyor.

NATO dayatıyor halklar yoksullaşıyor

Dünyanın en büyük savaş ve suç örgütü olan NATO ABD'nin dayatmasıyla üye ülkelerde askeri harcama paylarını arttırıyor. Her hamle karşıtını da büyütüyor. Dünya askeri harcamalarda rekor seviyede paralar harcayarak 3 trilyon dolara yaklaşıyor. Bu rakam zenginlerin servetlerini artırmak üzere harcanıyor ama bizim emeğimizle oluşuyor. Savaş patronların kanlı düzenini sürdürmekten başka bir işe yaramıyor. Ölen yine biz işçiler, emekçiler, emekliler, yoksullar oluyoruz. Yine biz daha fazla sömürülüyoruz. Açlık sınırı altında asgari ücret ve emekli aylığı alarak yaşamımızı devam ettirmeye çalışıyorsak, iş cinayetine kurban gidiyorsak ya da çalıştığımız halde hak ettiğimiz ücret aylarca bize ödenmiyorsa işte bu kanlı düzen devam etsin diyedir. Ankara'da açlığa yatan Doruk maden işçileri bu düzenin nasıl bozulacağını herkese gösterdi. Şimdi bu haklı inatla uğradığımız her haksızlığa ses çıkartma, hakkımıza söke söke alma zamanı.

Suç örgütü Ankara'ya geliyor

Temmuz ayında dünyanın en büyük savaş ve suç örgütü Türkiye'ye geliyor. Ankara'da düzenlenecek NATO zirvesi Türkiye işçi, emekçi, emekli ve yoksul halkları için tarihi bir fırsattır. Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının mücadelesi Türkiye halklarına en büyük örnektir. Onların mücadelesini devam ettirelim ve emperyalizmin suratına tüm dünyanın yoksullarının tokadını atmak için hazırlanalım. Savaş baronlarına temmuzda hayatı zindan edelim!

1 Mayıs 2026'dan kalanlar

1 Mayıs günü alanlardan yükselen sosyalizm yönündeki sloganlar ise, geleceğe yönelik kurucu bir iradenin inşasına yeni tuğlalar ekledi. Sermayenin iktidarının tasfiyesi ve işçi sınıfının iktidarının inşası bilinci tazelendi.

Bu yıl 1 Mayıs bazı özel durumlarla birlikte yaşandı.

Hemen belirmeliyiz ki, faşizmin baskılarına rağmen ülkenin birçok şehrinde alanları dolduran yığınlar, faşizme karşı direnişe güç verdi ve geleceğe yönelik umutların tazelenerek yenilenmesini sağladı.

Ülkeyi ucuz emek cenneti haline getirip yerel ve küresel sermayenin vurgun alanına çevirirken, zenginlikleri emeğiyle yaratanların adeta kölece yaşam koşullarına sürüklenmesine karşı emeğin hakları bütün ülkede aynı anda savunuldu.

Sermayenin saldırgan siyaseti olan faşizme karşı toplumsal direniş ve savunma iradesinin inşası yolunda bir adım daha atıldı.

1 Mayıs günü alanlardan yükselen sosyalizm yönündeki sloganlar ise, geleceğe yönelik kurucu bir iradenin inşasına yeni tuğlalar ekledi. Sermayenin iktidarının tasfiyesi ve işçi sınıfının iktidarının inşası bilinci tazelendi.

(...) *Devamı 2. sayfada*

Ukrayna, Grönland ve İran üçgeninde NATO

2014 yılında Rusya'nın Kırım'ı ilhak etmesinin hemen ardından NATO'nun Galler Zirvesi gerçekleşti ve zirvede üye devletler savunma bütçelerini artırma sözü verdiler. Amaç, bu harcamaları bir yıl içinde ulusal gelirin yüzde 2'sine çıkarmaktı.

Gerçek deprem ise 24 Şubat 2022'de yaşandı. Rusya Ukrayna'ya topyekün bir saldırı başlattı. Evet, savaş Avrupa kıtasına geri dönmüştü. 2010'un tüm rahatlığı ve iyimserliği kalıcı olarak çöktü. Bunun ardından Haziran 2022'de Madrid Zirvesi toplandı. Orada yeni bir Stratejik Konsept kabul edildi.

Avrupa, Soğuk Savaş'tan bu yana ilk kez büyük bir savaş gerçeğiyle karşı karşıyaydı. Bu nedenle NATO rotasını değiştirdi. İttifakın yeni ve güçlü odağı caydırıcılık ve savunma oldu.

(...) *Devamı 4. sayfada*

MHP'de tasfiye

Belli ki Devlet Bahçeli sonrasında MHP'nin başına geçme ya da kilit

3 konumda olma olasılıkları olan isimler partiden uzaklaştırılıyor.

Vergi değil, kara para aklama düzenlemesi

Bu düzenlemeler uluslararası

5 finans yatırımcılarına "sorunla karşılaşmama" garantisini veriyor.

Varto'da JES karşıtı direnişe dair gözlemler

JES'lere karşı verilen mücadele

7 hafızası Varto'da bu tür bir kitlesel direnişin ortaya çıkmasında rol oynamış.

POLİTİKA

1 Mayıs 2026'dan kalanlar

1 Mayıs günü alanlardan yükselen sosyalizm yönündeki sloganlar ise, geleceğe yönelik kurucu bir iradenin inşasına yeni tuğlalar ekledi. Sermayenin iktidarının tasfiyesi ve işçi sınıfının iktidarının inşası bilinci tazelendi.

(...) *1. sayfadan devam*

Sadece emek yağmalanmıyor, aynı zamanda ülkenin doğası da sermayenin yağmalanmasına açılıyor. Dağlar, dereler, ormanlar, ovalar, denizler başta madencilik ve farklı biçimlerdeki enerji santrallerinin inşasıyla yaşam alanı olmaktan çıkarılıp sermaye birikim alanına çevriliyor.

1 Mayıs'ta alanlardan yükselen sloganlar yaşam alanlarımızın yağmalanmasına karşı toplumda biriken öfkeyi ve yaşama hakkını her ne pahasına olursa olsun savunma iradesini ifade etti.

Hangisinin dünyayı daha fazla talan edeceği konusunda birbirleriyle yaşadıkları gerilimleri yeryüzünün farklı bölgelerinde yaşanan savaşlarla çözmeye çalışan sermaye devletlerine karşı, halklarının birbirleriyle düşman değil dost olmaları gerektiği vurgulandı. Halkların sermayenin çıkarları yönünde birbirleriyle savaşmayacaklarına yönelik sözler miting kürsülerinden dillendirildi.

***

Ancak bu yıl 1 Mayıs öncekilere göre daha az katılımla gerçekleşti. Sanayi işçilerinin katılımı azdı. Yoksul semtlerden katılım da geçen yıllardan daha azdı. Sayısal azalma büyük oranlarda yaşanmadı, ama üstünü kapatmamamız gereken bir gerçeklikti. İşçi sınıfında tam da o güne koyulan çifte hatta üç günlük ek ücreti ya da işini kaybetmeme endişesinin varlığı açıkça görülüyordu.

İktidarın yoksullaştırma politikalarının sonucunda gittikçe daha derin bir yoksulluk içinde adeta boğulan yoksul halkın, varlığını yaşayabilme içgüdüsünün sınırlarına doğru çektiği, içe doğru büzüştüğü anlaşıldı. O zaman da şehirlerin merkezlerinde olup bitenlerle ilgilenmeye yabancılaştığı görüldü.

Sermayenin saldırgan siyaseti olan faşizme karşı toplumsal direniş ve savunma iradesinin inşası yolunda bir adım daha atıldı

Gittikçe alışageldikleri ayrıcalıkları kaybeden eskinin orta sınıflarının ise, hala kendilerinin artık işçileştiğini ve yoksullukla yüzleştiklerini kavrayamadıkları ya da kabul edemedikleri saptanabilir.

Yeryüzünün tümünde yaşanan kaotik durumun ve aynı ortamın ülkemizde daha yoğun halde yaşanıyor olmasının yarattığı zorlayıcı basıncın bütün toplumsal güçlerin bilinçlerinde yarattığı bulanıklığın ve baş dönmesinin de siyaseti kavramakta, kendi ihtiyaçlarını savunmakta ve sermaye karşı mücadele iradesinde hasar yarattığı anlaşılıyor.

***

Başta işçi sınıfı olmak üzere bütün toplumsal güçlerin haklarını sermayenin saldırılarına karşı savunma ve sosyalist bir yeni düzen için mücadele etme iradesine sahip olan sosyalist güçlerin ortaklaşarak güçlü bir seçenek yaratma konusunda yaşadığı zaaf halkın moralini olumsuz yönde etkiliyor.

2026 1 Mayıs'ı bu sert gerçekliği bir kez daha gösterdi.

Günümüzün kaotik ortamında sermaye tarafından bilinçlice baş dönmesi ve bilinç bulanıklığına doğru sürüklenen, ama aynı zamanda kendi ihtiyaçları için mücadele etme iradesine sahip olan güçlerin güvenip içine gireceği bir güç alanına ihtiyaç var. Yeterli güç eşiklerini aşmış, mücadelecilikle sorumlu bir tutumu kendisinde birleştirmiş bir sosyalist odak yaratmak günün acil görevidir.

Suriye'de işler iyiye mi gidiyor?

Rojava'da yakın tarihte Kürtçe ve Arapça yazılı bir adliye tabelası kaldırıldı. Yerine Arapça ve İngilizce yazılı bir tabela asıldı. Bunun yanında Kobani yerine Ayn El Arap ismi de tartışılıyor. Bunlar Colani tarafından ocak ayında imzalanan 13 nolu kararnameye doğrudan aykırı uygulamalar. Zira kararnamede de açıkça belirtildiği gibi Kürtçe Suriye'nin dillerinden birisi olarak iktidarca tanınıyor.

Orta Doğu'da ABD-İran gerilimi Kürtleri doğrudan etkilerken, İran yönetiminin Kürtlere yönelik tehdit ve saldırıları artarak devam ediyor. İran'daki Kürt bölgesi olan Rojhilat; belirli aralıklarla tehdit, baskı ve bombardımanlara maruz kalıyor. Özgürlük mücadelesi veren Kürtler, meydanlarda idam ediliyor.

Öte yandan bir süredir Suriye/Rojava bölgesi, 29 Ocak Entegrasyon Anlaşması uyarınca bir çatışmasızlık süreci yaşıyor. Anlaşmaya bağlı olarak, planlanan adımlar yavaş da olsa atılmaya devam ediyor. SDG'nin Suriye ordusuna entegrasyonu kapsamında savunma bakan yardımcılığına getirilen Sipan Hemo, yaptığı son açıklamada anlaşma uyarınca dört tugayın oluşturulduğunu ve bunların resmen askeri yapıya entegre edildiğini duyurdu.

Tüm toplumsal renklerin "kendisi olarak var olduğu" demokratik bir cumhuriyet rejimi, kalıcı barış ve özgürlüğün teminatı olarak öne çıkıyor.

Süreç sorunsuz mu?

Anlaşma sonucu entegrasyon doğrultusunda ilerleyen bir sürecin yaşandığı bir gerçek. Suriye Geçici Cumhurbaşkanı El Şara, "Entegrasyon süreci aşamalar halinde devam ediyor ve iyi ilerliyoruz," ifadelerini kullanıyor.

Peki, gerçekten "Suriye'de işler iyi gidiyor" diyebilir miyiz?

Rojava'da yakın tarihte Kürtçe ve Arapça yazılı bir adliye tabelası kaldırıldı. Yerine Arapça ve İngilizce yazılı bir tabela asıldı. Bunun yanında Kobani yerine Ayn El Arap ismi de tartışılıyor. Bunlar Colani tarafından ocak ayında imzalanan 13 nolu kararnameye doğrudan aykırı uygulamalar. Zira kararnamede de açıkça belirtildiği gibi Kürtçe Suriye'nin dillerinden birisi olarak iktidarca tanınıyor.

2012 sonrası inşa edilen yapıda eğitim gören Kürt öğrencilerin mezuniyetlerinin geçerliliği de bir diğer tartışma konusu. Şam yönetimi diplomaları yeterli görmüyor. Kamu görevlilerinin yeterliliği tartışmaya açılıyor. Esirlerin bırakılmasının gecikmesi de söz konusu.

Teslim edilmesi gereken cenazeler de teslim edilmiyor.

Entegrasyon küçük gibi görünen ama aslında oldukça önemli olan bu sorunlar çerçevesinde gerilimle yükleniyor. Kürtçenin inkarı ve tabela provokasyonu bir akla işaret ediyor ve bu aklın kaynağını tahmin etmek zor değil. Belli ki Türkiye doğrudan bu entegrasyonu provoke edecek hamleler içerisinde.

Çatışma yok ama..

Çatışmaların yaşanmaması elbette olumlu bir atmosfer yaratıyor. Ama kırılgan politik dinamikler geçerliliğini koruyor. Zira Suriye'deki gelişmelerin dinamiğini sadece Rojava-Şam gerilimi oluşturmuyor; Aleviler, Hristiyanlar, Süryaniler, Dürziler, Ezidiler ve laik Arapların varlığı, sahadaki politik gerçekliğin diğer çelişkilerini de görünür kılıyor.

Suriye halkları hâlen HTŞ tarafından baskı, sindirme ve katliam tehditleriyle yüz yüze bırakılıyor.

Bir başka boyutuyla ise ülkede IŞİD saldırıları ve bu gruplarla girilen çatışmalar şiddetini artırarak sürüyor.

Sonuç: eşit yurttaşlık şart

Sonuç olarak Suriye'de sorunların gerçek çözümü; "tek adam" anlayışıyla değil, halkların özgür ve demokratik bir ortamda, eşit yurttaşlık hukukuyla yaşayabilecekleri demokratik bir anayasayla mümkün görünüyor. Tüm toplumsal renklerin "kendisi olarak var olduğu" demokratik bir cumhuriyet rejimi, kalıcı barış ve özgürlüğün teminatı olarak öne çıkıyor.

POLİTİKA

MHP'de tasfiye

Hatırlanacağı gibi Adalet Bakanı Akın Gürlek Gülistan Doku soruşturması için "ucu nereye dokunursa dokunsun sonuna kadar gidilecek" açıklaması yaptı. Sonuna kadardan kastın Süleyman Soylu olduğunu tahmin etmek zor değil.

MHP'de İzzet Ulvi Yönter'in istifasıyla ortalığa saçılan olayın boyutları giderek büyüyor. İzzet Ulvi Yönter'in istifasının ardından İstanbul il teşkilatı ve 39 ilçe teşkilatının tamamı tasfiye edildi.
Bu çatışmanın yalnızca bir rant çatışması değil, aynı zamanda Bahçeli sonrası MHP'nin başına geçme mücadelesinin de bir yansıması olduğu da bir gerçek. Neticede MHP içerisinde koltukların ve rant/çıkar kaynaklarının paylaşılma savaşı İzzet Ulvi Yönter ve onun ekibinin tasfiyesiyle sonuçlandı.
Bu tasfiyenin hemen ardından Genel Başkan Yardımcısı Semih Yalçın sırasıyla İstanbul, Kütahya, Eskişehir, Kars, Bilecik, Çanakkale, Muğla, Bolu, Ardahan, Bingöl ve Gaziantep il başkanlıklarının feshedildiğini açıklamıştı. Parti teşkilatlarının feshinin hemen ardından sıra Ülkü Ocakları isimli örgüte geldi ve Kütahya Ülkü Ocakları'nda da tasfiye yapıldı.
Söz konusu tasfiyenin genişleyeceği de ifade ediliyor. Böylece MHP ve onun yapılanmaları içerisinde İzzet Ulvi Yönter'e yakın kişilerin topluca parti dışına itildikleri büyük bir tasfiye dalgası yaşandı.

Soylu da hedefte

Belli ki Devlet Bahçeli sonrasında MHP'nin başına geçme ya da kilit konumda olma olasılıkları olan isimler partiden uzaklaştırılıyor. Her ne kadar başta bir İzzet Ulvi Yönter depremi olarak anılsa da olayın hedefinde Süleyman Soylu'nun da olduğu iddiaları var. bu iddialar zayıf iddialar değil. Çünkü aynı anda düğmeye basıldığı ve eş zamanlı olarak Gülistan Doku dosyasının tekrar açıldığı da göz önüne alındığında iddiaların gerçek olma ihtimali artıyor.
Hatırlanacağı gibi Adalet Bakanı Akın Gürlek Gülistan Doku soruşturması için "ucu nereye dokunursa dokunsun sonuna kadar gidilecek" açıklaması yaptı. Sonuna kadardan kastın Süleyman Soylu olduğunu tahmin etmek zor değil.

> ***Süleyman Soylu'nun konu ile ilgili son derece gergin ve rahatsız açıklamaları da düşünüldüğünde olayların niteliği biraz daha su yüzüne çıkıyor.***

Soylu'nun gerginliği

Bir genç kadın bir şehrin orta yerinde ortadan kayboluyor ve kendisiyle ilgili tüm deliller karartılıyor. Aradan geçen 6 yılda da etkin bir soruşturma yürütülmüyor. Üstelik olay bir taşra bölgesinde geçiyor. Yani aydınlatılması görece daha kolay bir yerden bahsediyoruz. Dolayısıyla delil karatmanın organize olduğu ve dönemin içişleri bakanından habersiz gerçekleşmesinin çok da mümkün olmadığını bu ülkede yaşayan herkes bilir.
Süleyman Soylu'nun konu ile ilgili son derece gergin ve rahatsız açıklamaları da düşünüldüğünde olayların niteliği biraz daha su yüzüne çıkıyor. İzzet Ulvi Yönter-Ayhan Bora Kaplan-Süleyman Soylu bağlantısı üzerinden Süleyman Soylu'nun MHP içerisindeki etkinliğini birileri sonlandırmak istiyor. Bu, Soylu'nun cezaevine girmesi ya da cezalandırılarak etkisizleştirilmesi şeklinde olmak zorunda değil. İşin ucunun kendisine dokunduğu hissettirilerek bir kenara çekilmesi sağlamak bile yeterli olabilir.

Mehmet Türkmen yalnız değildir

BİRTEK-SEN Genel Başkanı Mehmet Türkmen, Gaziantep'te Sırma Halı'daki ücretlerini alamayan işçilere destek veren ve konuyla ilgili yaptığı basın açıklaması "halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma" suçlamasıyla 16 Mart'ta tutuklanmıştı. O tarihten bu yana tutuklu bulunduğu Gaziantep E Tipi Cezaevi'ndeki kötü koşulları dile getirdi. Türkmen "Cezaevi mi işkencehane mi idare ediyorsunuz" dediği için kötü muameleye maruz kalarak hücreye atıldı.

Türkmen'in avukatı Esmer Özer, bir tutuklunun durumunu sabah koğuşa gelen başgardiyan ve diğer memurlara anlatmak istediği esnada tutuklu sendikacıya müdahalede bulunulduğunu aktardı. Av. Özer, başgardiyanların bağırıp çağırarak ve kolunu ters çevirerek Türkmen'i hücreye koyduğunu belirtti.

Ne içeride ne dışarıda zulme karşı susmak yok!

Mehmet Türkmen'in tek kişilik hücreye atılması, sadece bir sendika başkanının susturulma girişimi değil, aynı zamanda cezaevlerindeki insani koşulların ve hak arama hürriyetinin geldiği noktayı gösteren bir ibret vesikasıdır. Dışarıda işçinin hakkını aradığı için "halkı yanıltmakla" suçlanan Türkmen, Gaziantep gibi bölgenin ihracat şampiyonu olan firmaların, işçilerine hak gördüğü açlık ve yoksulluk düzenine karşı çıktığı için sermaye adına saray rejimi tarafından hukuk eliyle cezalandırmak isteniyor.

Sendikanın açıklaması

BİRTEK-SEN, başkanları Türkmen için bir açıklama yayımladı. Açıklama şu şekilde:
"Cezaevi mi işkencehane mi idare ediyorsunuz? Türkmen, içerde aylardır tedaviye erişemeyen, ilaçlarını alamayan, tek başına tuvalete dahi gidemeyen bir tutuklunun durumunu sabah koğuşa gelen başgardiyan ve diğer memurlara anlatmak istediği esnada bağırıp çağırmaya maruz kalmış, neden bağırıyorsun dediğinde 'sen kimsin' denilerek yaka paça ve keyfi bir şekilde hücreye atılmış, üstelik hücreye götürülürken tüm koridor boyunca kollarını arkaya alıp yukarıya doğru çekerek askı tekniğiyle onur kırıcı ve kötü muameleye maruz bırakmışlardır. 20-25 kişilik koğuşlarda 60'tan fazla kişiyi kalmaya zorlayan, hijyene erişimin neredeyse imkansız olduğu, sağlıklı insanın dahi hasta çıktığı hastaların ise iyileşemediği bu koşullar başlı başına insan onuruna aykırıyken bir de sırf tutuklu bir hasta tedaviye erişsin dedi diye Mehmet Türkmen'in kolları arkadan çekilerek hücreye kapatılması kabul edilemez. Keyfi muamele uygulayan, insan onurunu ayaklar altına alan, genel başkanımıza işkenceye varan muamelede bulanan tüm sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunacağız."

Bayram değil seyran değil, Gülistan Doku soruşturması niçin açıldı?

Belli ki devlet içerisinde bir hesaplaşma, bir itiş kakış yaşanıyor. Bu hesaplaşma sonucunda birileri, birilerinin ayağını kaydırmaya çalışıyor. Bunu yaparken de kamuoyunda tepkilere yol açan olaylar kalkan ediliyor.

6 yıllık dosya yeniden açıldı.
Ailesinin, kadınların, toplumsal muhalefetin 6 yıldır sorduğu ve aslında cevabını herkesin bildiği sorunun cevabı verildi: Gülistan Doku organize bir cinayetle katledilmiş.
Basit bir adli vaka değil. Valisi, koruma memuru, üniversite çalışanı, polisi, istihbaratçısı, içişleri bakanı... Hepsi oradaymış, hepsi bu suça ortakmış.
Soruşturmanın tekrar açılmasıyla birlikte bir sürü pislik ortaya saçıldı.
Kamera görüntüleri silinmiş. Suçlu olduğu anlaşılan vali aileden Gülistan'ın sim kartını almış ve içerisindeki veriyi bir polise sildirmiş. Bilerek isteyerek barajda ve bilumum noktada lüzumsuz arama yaptırılmış, soruşturmanın yönü değiştirilmiş.

Ortaya saçılan pislikler

Zanlılardan Zaynal Abakarov ve ailesi yurt dışından yurt içine giriş kaydı olmadan getirilmiş, lüks otellerde konaklatılmışlar. Otellerde kayıt olmaksızın kalmışlar.
Bu esnada bir numaralı zanlının Mustafa Türkay Sonel'in 6 yıl boyunca gününü gün ettiği, iyi bir yaşantı içerisinde olduğu sosyal medyasına yansımış.
Bu iğrençlikler silsilesi ne çürümenin ne de bir avuç suçlunun suç işlemesiyle alakalı. Tepeden tırnağa suç üzerine kurulu düzenin özeti. Ülkemiz bir suç cumhuriyetine döndü. Sadece Gülistan Doku ile sınırlı değil aydınlatılmayı bekleyen dosyalar. Rabia Naz Vatan, Rojin Kabaiş, Rojvelet Kızmaz, Yeldana Kaharman, Burak Oğraş... Hepsinde karartılan deliller ve etkin yürütülmeyen soruşturmalar nedeniyle aydınlatılmayan ölümler söz konusu.

Dosya birden açılıverdi

Ancak her ne olduysa oldu ve Gülistan Doku dosyası birden açılıverdi. CHP'lilere, HDP'lilere, Gezi tutuklularına, muhalif gazetecilere yönelik yürüttüğü hukuksuz uygulamalar sonucunda Adalet Bakanlığı koltuğuna oturan Akın Gürlek'in bu dosyanın yeniden açılması talimatı verdiği iddia ediliyor. Ve ekleniyor: Sıra diğer dosyalara da gelebilir.
Faşizme tam gaz gitmeye çalışan iktidarın yıllardır olmayan bir görüntü yaratması ve bir valiye kelepçe takması, bunu basına servis etmesi sıra dışı bir gelişme.
Üstelik AKP/MHP'nin etrafında kümelenen bürokratların, siyasetçilerin, iş insanlarının işledikleri büyük ve organize suçların da hasır altı edildiğini herkes biliyorken, fatura eski valiye niçin kesildi?

Öfkeyi soğurma çabası

Belli ki devlet içerisinde bir hesaplaşma, bir itiş kakış yaşanıyor. Bu hesaplaşma sonucunda birileri, birilerinin ayağını kaydırmaya çalışıyor. Bunu yaparken de kamuoyunda büyük tepkilere yol açan olaylar kalkan ediliyor.
Diğer yandan uygulanan ekonomik soygun programını unutmamak gerekiyor. Yoksullaştırmaya ve soyguna, yoksuldan alıp zenginine vermeye yönelik toplumda biriken öfke iktidarın meşruiyetini de azaltıyor. Üstelik iktidar salt bir suç şebekesi gibi işliyor. Haliyle biriken öfkenin biraz azaltılması gerekiyor. İşte bu yüzden "temiz bir adalet" sistemi görüntüsü verilerek düzen aklanmaya çalışılıyor. Gerçek suçlular, topluma çürüme ve aşağılanma dışında bir şey vadetmeyenler ise saltanatlarını sürdürmeye devam ediyorlar.

NATO

Ukrayna, İran ve Grönland Üçgeninde NATO

2026 yılı, NATO'nun kağıt üzerinde resmen bittiği yıl olarak anılmayabilir. Ancak o eski sarsılmaz transatlantik bağların kopuşunun tarihe geçeceği kesin. NATO artık her kriz anında kimin ne yapacağının sıfırdan pazarlandığı, güvenin bittiği, parçalı ve bir silah pazarına dönüşmüş durumda. 2026 Ankara Zirvesi bir birlik şovu değil, bir yeniden müzakere masası olacaktır.

(...) *1. sayfadan devam*

Yeni belge, NATO'nun Rusya'ya yaklaşımını tamamen değiştirdi. Rusya artık müttefikler için en önemli ve doğrudan tehdit olarak tanımlandı. Bu konseptin bir diğer ilk'i de Çin üzerine oldu. NATO tarihinde ilk defa Çin'in yükselişi resmi kayıtlara bir sorun olarak girdi. Çin'in Avrupa-Atlantik güvenliğinde yarattığı sistemik zorluklara dikkat çekildi. Bu sebeple Hint-Pasifik bölgesiyle ilişkilerin güçlendirilmesi gerektiği özellikle vurgulandı.

2022 Madrid Zirvesi büyük bir birlik ve kararlılıkla damgasını vurmuştu. Ancak 2026'ya gelindiğinde bu ruh kaybolmuştu. Birlik ve kararlılık ruhu yerini derin bir anlaşmazlık ve yapısal bir ayrılık almıştı. İttifak içinde güvensizlik iklimi giderek yaygınlaşmıştı. Bu değişimin ana nedeni Washington'du. ABD'nin küresel öncelikleri hızla değişmişti. ABD, NATO'nun olağan işleyişini bozdu ve masaya yeni gerçekler getirdi. ABD artık tamamen Asya-Pasifik ve Orta Doğu'ya odaklanmıştı. Çin ile rekabet etmeye, İran'ı dengelemeye ve İsrail'i desteklemeye yoğunlaşmıştı. Ancak Avrupa, Rusya'yı hâlâ en büyük tehdit olarak görüyordu.

Grönland krizi

Donald Trump, ilk başkanlık döneminde Grönland'ı satın almaktan bahsetmişti. Trump, Kuzey Kutbu'nda devasa bir stratejik öneme sahip Danimarka toprağını ilhak etmeyi kafaya koydu. Hatta Aralık 2025'te, adayı almak için askeri güç kullanabileceğini bile ima etti. Gerekçesi ise Rusya ve Çin'in bölgedeki artan etkisiydi. Trump'a göre Danimarka adayı koruyamıyordu. İşin içine şantaj da girdi. Trump, bu planına destek vermeyen sekiz Avrupa ülkesini yüzde 25'lik gümrük vergileriyle tehdit etti. Avrupa ülkeleri, normalde kendilerini dış tehditlerden koruması gereken ABD'ye karşı savunma pozisyonuna geçti. Danimarka'nın öncülüğünde Ocak 2026'da Arktik Dayanıklılık Operasyonu başlatıldı. ABD'nin Grönland'a yönelik olası bir askeri müdahalesini engellemek isteyen pek çok Avrupa ülkesi, bölgeye özel kuvvetler ve askeri birlikler sevk ederek Danimarka'ya destek verdi. Bu ciddi askeri yığınak karşısında Donald Trump, bölgedeki kızaklı köpekleri hedef alan alaycı açıklamalar yapmayı tercih etti. Kriz siyasi manevralar sayesinde sıcak bir çatışmaya dönmeden atlatılmış olabilir. Görünen o ki Washington, müttefiklerine artık birer stratejik ortak gözüyle bakmıyor. Onları, korunmalarının faturasını Amerikan halkının sırtına yükleyen bedavacılar olarak görüyor. Batı yarım kürede mutlak bir hakimiyet kurma hırsıyla hareket eden ABD'nin, yeri geldiğinde müttefiklerinin topraklarına bile açıkça göz dikebileceği gerçeği artık tüm çıplaklığıyla ortada.

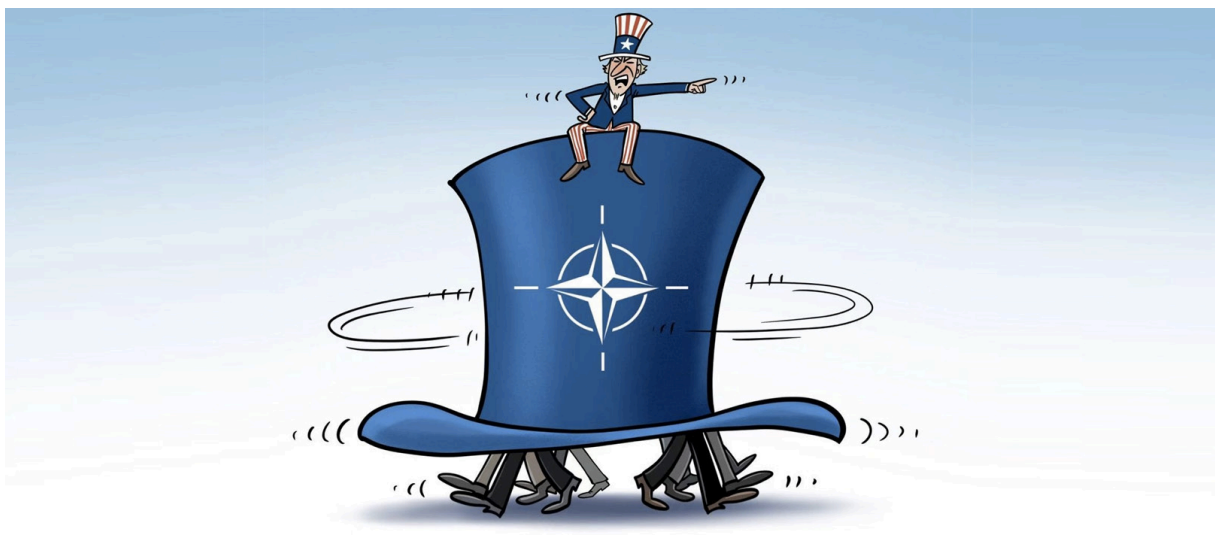

ABD-İran savaşı

NATO içindeki kriz 28 Şubat 2026'da doruk noktasına ulaştı. ABD ve İsrail, Destansı Öfke Operasyonu olarak adlandırılan İran'a karşı büyük bir hava saldırısı başlattı. Hedefler arasında hükümet binaları, askeri altyapı ve nükleer tesisler vardı. Bu saldırı, Orta Doğu'yu topyekün bir savaşa sürükledi. İran'ın yanıtı hızlı oldu. Tahran rejimi, dünyanın petrol damarı olan Hürmüz Boğazı'nı sivil trafiğe kapattı. İran askeri olarak zayıflamış olsa da, bu kritik bir küresel silah haline geldi.

Savaş, ABD için tam bir fiyaskoydu. Küresel tedarik zincirleri kırıldı. Enerji fiyatları fırladı ve gemi sigorta primleri rekor seviyelere ulaştı. Körfez'deki enerji krizi giderek tırmanıyordu. Durum hem ABD hem de Avrupa ekonomileri için büyük bir tehdit oluşturuyordu. Bunun üzerine Donald Trump harekete geçti ve müttefiklerinden acilen bir Hürmüz Koalisyonu kurmalarını istedi. Amacı, Hürmüz Boğazı'nı deniz trafiğine zorla açmaktı. Trump, İran'ın en önemli petrol merkezi olan Harg Adası'nı ele geçirmeyi planlıyordu. Trump, NATO ülkelerinin derhal Körfez'e savaş gemileri göndermesi konusunda ısrar etti. Ancak Avrupa bu kez eşi görülmemiş bir kararlılıkla rest çekti. Kendilerine sorulmadan başlatılan bu savaşa girmeyi kesin bir dille reddettiler. Asker veya gemi göndermeyeceklerini, lojistik destek bile vermeyeceklerini açıkladılar.

Parayı veren düdüğü çalar

NATO artık 1949'da kurulan veya Soğuk Savaş sonrasında bildiğimiz o ortak değerler ittifakı değil. İkinci Dünya Savaşı'ndan beri ABD'nin Avrupa'ya sunduğu o güvenlik şemsiyesi, yerini sert bir gerçeğe bıraktı. Özellikle Donald Trump yönetimiyle birlikte bu durum adeta "paran kadar konuş" diplomasisine evrildi. ABD'nin Ukrayna'yı kaderine terk edip faturayı Avrupa'nın sırtına yüklemesi çok net bir mesajdı. Washington artık koşulsuz koruma sağlayan bir müttefikten ziyade, ancak parası peşin ödendiğinde iş yapan devasa bir paralı asker şirketi gibi davranıyor. Avrupa da artık her istenilene gözü kapalı evet demiyor. Uzun lafın kısası: 2026 yılı, NATO'nun kağıt üzerinde resmen bittiği yıl olarak anılmayabilir. Ancak o eski sarsılmaz transatlantik bağların kopuşunun tarihe geçeceği kesin. NATO artık her kriz anında kimin ne yapacağının sıfırdan pazarlandığı, güvenin bittiği, parçalı ve bir silah pazarına dönüşmüş durumda. 2026 Ankara Zirvesi bir birlik şovu değil, bir yeniden müzakere masası olacaktır. Şantajların masaya döküldüğü ve Avrupa'nın ABD'ye olan bağımlılığını tasfiye etmeye başladığı bir hesaplaşma sahası olarak tarihe geçebilir.

Askeri harcamalar rekor seviyede
Dünya barut fıçısı

Stockholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü (SİPRİ) 2025 Küresel Askeri Harcamalar Raporu'nu yayımladı. Rapora göre askeri harcamalar küresel ölçekte bir önceki yıla oranla yüzde 2,9 artış göstererek 2 trilyon 887 milyar dolara ulaştı.

ABD dışındaki ülkelerin yaptığı toplam harcamalar 2025 yılında yüzde 9,2 oranında bir artış gösterdi. Bu da ABD tarafından NATO'ya dayatılan üye ülkelerin askeri harcamalarının GSYİH'larının yüzde 5'inin üzerine çıkma kararının net bir sonucu olduğu şeklinde gözüküyor. ABD'nin yıl başında açıkladığı yeni strateji belgesinde de belirtilen şekilde müttefiklerine dayatılan askeri harcama yükümlülüğü tüm dünyayı hızla patlamaya hazır bir barut fıçısına çeviriyor.

Avrupa kışlası

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından bu yana Orta ve Batı Avrupa'da askeri harcamalarda en keskin yıllık artış 2025'te yaşandı. Avrupa'da yüzde 14'lük bir artışla 864 milyar dolara ulaşan harcamalar genel artışın da yükünü çekti. Avrupa artan askeri harcamalarla dev bir kışlaya dönüşüyor.

SIPRI'nin hesaplamalarına göre, 29 Avrupa NATO üyesi ülke 2025 yılında toplamda 559 milyar dolar askeri harcama yaptı. Bu ülkelerden 22'sinin askeri harcamaları GSYİH'larının en az yüzde 2'sini oluşturdu. Avrupa'nın en güçlü konvansiyonel ordusu olmaya soyunan Almanya, yıllık bazda yüzde 24 artışla 114 milyar dolara ulaşarak bu ülkeler içinde en büyük askeri harcama yapan ülke oldu.

Orta Doğu savaş bölgesi

İsrail'in askeri harcamaları, Ocak 2025'te Gazze'deki savaşın yoğunluğunun görece azalmasıyla birlikte yüzde 4,9 azalarak 48,3 milyar dolara düştü. Ancak bu düşüşe rağmen İsrail'in harcamaları 2022'ye oranla halen yüzde 97 daha yüksek.

İran'ın harcamaları resmi rakamlara göre 2025 yılında yüzde 5,6 azalarak 7,4 milyar dolara geriledi. Rapora göre bu durum İran'ın askeri harcamaları finanse etmek için bütçe dışı petrol gelirlerini kullanmasının bir sonucu.

Asya ve Okyanusya'daki askeri harcamalar 2025 yılında 681 milyar dolara ulaşarak yüzde 8,1 artış gösterdi. Çin, askeri harcamalarını yüzde 7,4 artırarak 336 milyar dolara çıkardı. 2025 yılında dünyanın en büyük beşinci askeri harcamacısı olan Hindistan, askeri harcamalarını yüzde 8,9 artırarak 92,1 milyar dolara, Pakistan ise askeri harcamaları yüzde 11 artarak 11,9 milyar dolara ulaştı.

Olumsuz bir gelecek

SİPRİ'nin raporu ABD emperyalizminin küresel hegemonyasını sürdürmek için dünyayı soktuğu savaş sarmalının büyüyerek devam ettiğini gösteriyor. Trump'ın sıklıkla vurgu yaptığı ve stratejik belgelerinde de yer alan ABD'nin dünyanın polisliğini yapmak yerine bu görevi müttefiklerine dağıtarak onları da sahaya sürme politikası işlerliğe kavuşuyor. Karşılıklı artan askeri harcamalar ve ABD'nin tavan yapan pragmatizmi ile sarsılan "silah arkadaşlığı" eski düzenin de temellerini yerinden oynatırken bu düzeyde bir silahlanma da geleceğe olumlu bakma olasılıklarını oldukça düşürüyor.

EN FAZLA ASKERİ HARCAMA YAPAN
İLK 40 ÜLKE

1.	ABD	954 Milyar $
2.	Çin	336 Milyar $
3.	Rusya	190 Milyar $
4.	Almanya	114 Milyar $
5.	Hindistan	92,1 Milyar $
6.	B. Krallık	89 Milyar $
7.	Ukrayna	84,1 Milyar $
8.	S. Arabistan	83,2 Milyar $
9.	Fransa	68 Milyar $
10.	Japonya	62,2 Milyar $
11.	İsrail	48,3 Milyar $
12.	İtalya	48,1 Milyar $
13.	Güney Kore	47,8 Milyar $
14.	Polonya	46,8 Milyar $
15.	İspanya	40,2 Milyar $
16.	Kanada	37,5 Milyar $
17.	Avusturalya	35,3 Milyar $
18.	Türkiye	30 Milyar $
19.	Hollanda	28,9 Milyar $
20.	Cezayir	25,4 Milyar $
21.	Brezilya	23,9 Milyar $
22.	Tayvan	18,2 Milyar $
23.	Singapur	17,4 Milyar $
24.	Norveç	17 Milyar $
25.	İsveç	16,5 Milyar $
26.	Endonezya	15 Milyar $
27.	Danimarka	14,9 Milyar $
28.	Belçika	14,5 Milyar $
29.	Kolombiya	14,5 Milyar $
30.	Meksika	13,6 Milyar $
31.	Pakistan	11,9 Milyar $
32.	Vietnam	10,5 Milyar $
33.	Romanya	9,7 Milyar $
34.	Yunanistan	8,4 Milyar $
35.	Kuveyt	8,1 Milyar $
36.	Finlandiya	8,1 Milyar $
37.	İsviçre	7,6 Milyar $
38.	İran	7,4 Milyar $
39.	Çekya	7,1 Milyar $
40.	Irak	6,4 Milyar $
	İlk 40 Ülke Toplamı	**2.712 Milyar $**
	Dünya Toplamı	**2.887 Milyar $**

EKONOMİ

Vergi değil, kara para aklama düzenlemesi

AKP tarafından TBMM'ye sunulan yeni yasa teklifi, Türkiye ekonomisinin yönelimi açısından son derece dikkat çekici bir tablo ortaya koyuyor. Teklifin özü uluslararası sermayeye, servet sahiplerine ve kayıt dışı olan yurt dışı merkezli kaynaklara "vergi cenneti" ya da "Dubai modeli" sunuyor.

AKP tarafından TBMM'ye sunulan yeni yasa teklifi, Türkiye ekonomisinin yönelimi açısından son derece dikkat çekici bir tablo ortaya koyuyor. Teklifin özü uluslararası sermayeye, servet sahiplerine ve kayıt dışı olan yurt dışı merkezli kaynaklara "vergi cenneti" ya da "Dubai modeli" sunuyor.
Düzenleme teklifi, özellikle İstanbul Finans Merkezi (İFM) bünyesindeki şirketlere sağlanan vergi avantajları, yabancı sermayeye yönelik geniş muafiyetler ve kayıt dışı varlıkların sisteme sorgusuz biçimde sokulmasına imkân tanıyor.
Bu düzenlemeler uluslararası finans yatırımcılarına "Hiçbir sorunla karşılaşmama" garantisini veriyor. Yatırımcılara adeta "kara paranızı çok rahat aklayabilirsiniz, kaynağı bizim için önemli değil yeter ki gelin" sözü veriliyor.

Kara para itinayla aklanır

Kanun teklifinin 10. maddesi, Türkiye'de daha önce birçok kez gündeme getirilen "varlık barışı" uygulamalarının yeni bir yorumunu içeriyor. Resmî gerekçe "vergide gönüllü uyumu artırmak" olarak sunulsa da, düzenlemenin fiili sonucu; yurt içinde ve yurt dışında bulunan kayıt dışı varlıkların sisteme dâhil edilmesi olacak.

> ***Sermayeye sıfır vergi, esnek denetim ve yüksek teşvik imkânı sunan düzenleme; halka artan dolaylı vergiler, gelir vergisi yükü ve hayat pahalılığından başka bir şey vadetmiyor.***

Teklife göre 31 Temmuz 2027 tarihine kadar bildirilecek para, altın, döviz, menkul kıymet ve benzeri varlıklar; devlet iç borçlanma senetleri ya da kira sertifikalarında tutulma süresine bağlı olarak yalnızca yüzde 0 ile yüzde 5 arasında değişen sembolik oranlarda vergilendirilecek.
Normal koşullarda kaynağı açıklanamayan servetler açısından çok daha sıkı denetim ve vergilendirme mekanizmaları beklenir. Burada tersine bir teşvik var. Teklifi önemli kılan yönü ise, şartlara uyulması hâlinde bildirilen bu varlıklar için vergi incelemesi ve sorgulama yapılmayacak olmasıdır.
TBMM Genel Kurulu'nda sermaye sınıfının çıkarlarını savunan bir adım daha atıldı. Elmas, inci ve pırlanta gibi kıymetli taşlardan yüzde 20 oranında Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) alınmasını öngören madde, AKP'nin kabul edilen önergesiyle torba yasa teklifinden tamamen çıkarıldı. Kıymetli taşlarla ilgili birçok işletmenin ise son yıllarda bir lira bile kurumlar vergisi vermediği ortaya çıktı.
Yoksulun ocağını kaynattığı mutfak tüpünden vergi alınıp mücevherattan alınmaması da yoğun tepki çekti.
Krizin asıl faturası her geçen gün yoksul halkın sırtına yükleniyor. Egemen sistem, bütçe açıklarını kapatmak bahanesiyle sömürü çarklarını hızlandırıyor. Emekçinin ocağındaki tüp ağır vergilerle gasp edilirken, zenginlerin serveti özenle korumaya alınıyor.

Temel ihtiyaçlara haraç: Vergi

Halkın en temel barınma ve beslenme ihtiyacı olan mutfak tüpü, bu sistem tarafından adeta bir lüks tüketim nesnesi olarak görülüyor. Bugün 1440 liraya satılan bir mutfak tüpünün yaklaşık 160 lirası ÖTV, 131 lirası ise KDV adı altında halkın cebinden acımasızca çekilip alınıyor. Emekçi, bir mutfak tüpü için ödediği paranın yaklaşık 290 lirasını doğrudan vergiye veriyor. Bu dolaylı vergi düzeni, gelir dağılımını tamamen bozuyor ve muazzam bir adaletsizlik yaratıyor. Aylık geliri 22 bin lira olan bir işçi ile aylık geliri 1 milyon lira olan bir patron, dolaylı vergiler karşısında aynı vergi yükünü ödüyor.

Mücevher şirketlerine vergi muafiyeti

Türkiye'nin dev mücevher şirketleri, pırlanta ve elmas vitrinlerinin ardında devasa bir vergi muafiyeti zırhıyla korunuyor. Milyarlarca liralık ciro yapan, onlarca şubesiyle lüks tüketimin merkezinde duran markaların vergi levhaları, sermaye düzeninin gerçek yüzünü bir kez daha belgeliyor. 2022, 2023 ve 2024 yılları verilerine göre bu şirketlerin matrah tablolarında sadece "matrahsız" ibaresi yer alıyor. Sektörün devleri arasında gösterilen Atasay Kuyumculuk, Lizay Kuyumculuk ve Ariş Pırlanta bir lira bile kurumlar vergisi ödemedi. Öte yandan yine sektörün devlerinden Zen Pırlanta ABD'li şarkıcı Jennifer Lopez'i marka elçisi olarak atadı. New York Post'un haberine göre ABD'li şarkıcı anlaşma için 10 milyon dolar aldı.
Bu tablo, lüks içinde yaşayan bir azınlığın vergi yükünden nasıl muaf tutulduğunu açıkça kanıtladı. Emekçiler enflasyon karşısında her gün daha da yoksullaşırken, pırlanta piyasası "kriz" bahanesiyle vergi dışı bırakılarak korundu. Milyonlarca insanın alın teri, bu pırıltılı taşların muafiyetinde eriyip gitti.

Bütçe açığının faturası halka kesiliyor

İktidar, bütçe dengesizliklerini ve ekonomik krizleri çözme bahanesiyle ÖTV üzerine KDV bindirerek verginin vergisini alıyor. Ancak devlet harcamalarındaki devasa kara delik kapatılmadığı için toplanan bu paralar bütçe açığını onarmaya hiçbir fayda sağlamıyor. Emekçiden, çiftçiden ve işçiden toplanan vergiler hizmete, altyapıya veya geçinemeyenlerin cebine gitmiyor. Yalnızca iki aylık dönemde halktan toplanan 2,3 trilyon liralık verginin 640,1 milyar lirası doğrudan faiz ödemelerine giderek buharlaştı. Ödediğimiz her 100 lira verginin 27 lira 79 kuruşu doğrudan faize gitti. Zenginlerin servetini koruyan ve bütçe açığının tüm faturasını yoksul halkın sırtına yükleyen bu adaletsiz düzen, sömürü çarklarını hız kesmeden döndürmeye devam etti.

İstanbul Finans Merkezi'ne sınırsız ayrıcalık

Türkiye'nin nitelikli hizmet ihracatını artırmak iddiasıyla "nitelikli hizmet merkezi" tanımı yasalara giriyor. Bu kapsamda: İFM bünyesinde istihdam edilen tüm personelin ücretlerine gelir vergisi istisnası getiriliyor.
Nitelikli hizmet personelinin brüt asgari ücretin üç katına kadar olan kazançları gelir vergisinden muaf tutulacak. Bu sınır İstanbul Finans Merkezi'ndeki merkezler için brüt asgari ücretin beş katına (toplamda altı katına) kadar çıkarılıyor.
Bu personelin ücretlerine ilişkin kağıtlar damga vergisinden de istisna edilerek şirketlerin istihdam maliyetleri düşürülüyor.
İFM'deki finansal hizmet ihracatı kazançlarına uygulanan yüzde 100 oranındaki kurumlar vergisi indiriminin süresi 2031'den 2047 yılına kadar uzatılıyor.
Katılımcı finansal kuruluşların finansal faaliyet harçlarından muafiyet süresi de 5 yıldan 20 yıla çıkarılıyor.

Alınmayan kurumlar vergisini almama yasası

Yeni düzenleme, kamuoyuna bütçe açıklarını azaltmak ve şirketlerin en az belirli bir düzeyde vergi ödemesini sağlamak amacıyla sunulan "yurt içi asgari kurumlar vergisi" den de vazgeçiliyor.
Halihazırda firmalar, kurumlar vergisini kazanç üzerinden değil beyan ettikleri matrah üzerinden ödeme yoluna giderek vergi kaçırıyorlardı. Artık bu düzenlemeyle kaçmalarına gerek kalmıyor.
Şirketler, Erdoğan ve Şimşek'in "ihracata dayalı sermeye birikim teşvik etmek" adına attıkları bu adımla vergi yükünden tamamen kurtulacaklar.
Çünkü İstanbul Finans Merkezi'nde (İFM) faaliyet gösteren ve katılımcı belgesi alan şirketlerin transit ticaret kazançlarındaki vergi indirimi yüzde 50'den yüzde 100'e çıkarılıyor. Bu, dev holdinglerin ve uluslararası ticaret şebekelerinin bu bölge üzerinden yapacağı ticaretlerden tek kuruş Kurumlar Vergisi alınmayacağı anlamına geliyor.

Asgari ücrete olmayan kaynak sermayeye gırla

Peki, bu teşviklerin maliyeti kim tarafından karşılanıyor?
Cevabını verelim hemen: Aynı dönemde ücretlilerin artan gelir vergisi dilimlerinden. Vergi yükü KDV, ÖTV ve hayat pahalılığı altında ezilmeye devam eden milyonlarca yurttaşın sırtına yükleniyor.
Sermayeye sıfır vergi, esnek denetim ve yüksek teşvik imkânı sunan düzenleme; ücretlilere, emekçilere, halka artan dolaylı vergiler, gelir vergisi yükü ve hayat pahalılığından başka bir şey vadetmiyor.
Sonuç olarak, teklif yalnızca vergi düzenlemesi değil; Türkiye'de kimin korunacağına, kimin yük taşıyacağına dair sınıfsal ve siyasal bir tercihi gösteriyor. Bir tarafta artan yaşam maliyetleri altında ezilen geniş halk kesimleri, diğer tarafta muafiyetlerle desteklenen servet ve sermaye sahipleri.

Almanya'nın Yeni Askeri Stratejisi:

Avrupa'nın en güçlü konvansiyonel ordusu olma yolunda

ABD'nin stratejik odağını giderek kendi batı yarımküresine ve Hint-Pasifik bölgesine kaydırmasıyla birlikte, Almanya Avrupa için konvansiyonel düzeyde hedeflenmiş bir stratejik sorumluluk üstleniyor

Nisan 2026'da Genelkurmay Başkanı tarafından onaylanan ilk Bundeswehr (Alman Silahlı Kuvvetleri) Askeri Stratejisi ve Silahlı Kuvvetler Planı, Almanya'nın tarihinde yeni bir dönüm noktasını işaret ediyor. Federal Savunma Bakanı Boris Pistorius'un vurguladığı üzere, Almanya artık askeri gücünü istikrarlı bir şekilde genişletmeyi ve Bundeswehr'i "Avrupa'nın en güçlü konvansiyonel ordusu" haline getirmeyi hedefliyor.
Peki, Almanya'yı İkinci Dünya Savaşı sonrası benimsediği duruşundan böylesine iddialı bir yeniden silahlanma vizyonuna iten temel dinamikler neler?

Rusya faktörü ve değişen tehdit algısı

Almanya'nın bu radikal askeri dönüşümünün temelinde yatan en büyük neden belgelerde açıkça belirtiliyor: Rusya. Yeni strateji, bugünün Rusya'sını öngörülebilir gelecekte Almanya ve Avrupa-Atlantik bölgesi için en büyük ve en doğrudan tehdit olarak tanımlıyor. Rusya'nın NATO ülkelerine karşı bir askeri saldırı için gerekli koşulları yarattığı ve Almanya dahil olmak üzere İttifak üyesi devletlere karşı halihazırda hibrit operasyonlar yürüttüğü ifade ediliyor. Casusluk, sabotaj, siber saldırılar ve dezenformasyon kampanyaları artık marjinal olaylar olmaktan çıkıp savunulması gereken kalıcı bir görev halini almış durumda.

> ***Almanya'nın bu radikal askeri dönüşümünün temelinde yatan en büyük neden belgelerde açıkça belirtiliyor: Rusya.***

Üç aşamalı silahlanma planı ve 460 bin asker hedefi

Almanya, tehditlere karşı koyabilmek ve Avrupa'nın savunma liderliğini üstlenebilmek için üç aşamalı, uzun vadeli bir yapılandırma planı ortaya koyuyor.

- 2029'a Kadar (Odaklanmış Yapılanma): Kısa vadede eldeki kaynaklarla savunma kabiliyetini ve sürdürülebilirliği en üst düzeye çıkarmak hedefleniyor.

- 2035'e Kadar (Yapısal Yapılanma): İttifak'a yönelik sürdürülebilir silahlı kuvvetlerin büyük çaplı inşası planlanıyor. Bu döneme kadar, aktif ve aktif olmayan (yedek) personelden oluşan toplam askeri personel sayısının en az 460.000'e ulaşması hedefleniyor.

- 2039 ve Sonrası (Hedef): Almanya, uzun vadede tamamen yenilikçi ve teknolojik olarak üstün silahlı kuvvetler inşa etmeyi amaçlıyor.

Bu yapılanma sürecinde sadece niceliksel bir artış değil, niteliksel bir devrim de öngörülüyor. Savaş alanının giderek daha şeffaf hale geldiği, yapay zekanın bilişsel yetenekleri genişlettiği ve insansız sistemlerin kullanıldığı günümüz savaş koşullarında, Almanya teknolojik üstünlüğe ve otonom sistemlere odaklanacak.

NATO içinde yeni bir liderlik rolü

Almanya'nın savunma politikası ancak müttefiklerle birlikte düşünülebilir; nitekim Bundeswehr belgede bir "İttifak ordusu" olarak nitelendiriliyor. ABD'nin stratejik odağını giderek kendi batı yarımküresine ve Hint-Pasifik bölgesine kaydırmasıyla birlikte, Almanya Avrupa için konvansiyonel düzeyde hedeflenmiş bir stratejik sorumluluk üstleniyor. ABD'nin ve NATO'nun üzerindeki yükü hafifletmek amacıyla Almanya'nın askeri açıdan ABD'ye daha güçlü bir müttefik olması planlanıyor.
Bu yeni rolün en somut göstergelerinden biri ise, Litvanya Tugayı'nın kurulması kararıdır. Bu, Almanya sınırları dışındaki ilk kalıcı Bundeswehr muharip tugayı olma özelliğini taşıyor ve Almanya'nın İttifak içindeki yeni rolünün görünür bir ifadesi olarak öne çıkıyor.
Federal Savunma Bakanlığı tarafından yayımlanan Askeri Strateji ve Silahlı Kuvvetler Plan, Almanya'nın güvenlik politikasında kelimenin tam anlamıyla bir paradigma değişimidir. Almanya, Avrupa'nın en büyük ekonomisi olmanın getirdiği sorumluluğu artık askeri sahaya da taşıyor. Bu belgeler, Almanya'nın sadece kendi sınırlarını koruyan değil, Avrupa'nın savunmasında kalkan görevi gören, teknolojik olarak üstün ve konvansiyonel olarak kıtanın en güçlü ordusunu yaratma konusundaki açık iradesini belgeliyor.

Ukrayna savaşının çıkmazı

Müzakerelerin bugün itibarıyla sonuçsuz kalmasının nesnel nedenleri bellidir. 1991 veya 2022 sınırlarına dair tartışmalar, harita üzerindeki çizgileri fersah fersah aşarak; yer altı kaynaklarının, sanayi altyapısının ve limanların hangi sermaye grubunun denetiminde kalacağına dair bir kavgadır.

Ukrayna coğrafyasında devam eden çatışmaların mevcut evresi, askeri bir teknik mesele olmanın ötesinde, uluslararası sermayenin ve bölgesel güçlerin derinleşen çelişkilerini yansıtıyor. Bugün Moskova ve Kiev arasındaki müzakere başlıklarının sönümlenmiş olması, diplomatik bir eksiklikten ziyade, sermaye gruplarının nihai paylaşım üzerindeki uzlaşmazlığının bir sonucudur.

Diplomasi ve savaşın koşulları

Mevcut durumda tarafların müzakereye açığız yönündeki beyanatları, uluslararası kamuoyunu manipüle etmeye yönelik taktiksel birer örtüdür. Savaş, politikanın başka araçlarla devamıdır. Eğer bugün diplomasi suskunsa, bu, savaşın henüz sermaye birikimi veya jeopolitik hakimiyet açısından doygunluk noktasına ulaşmamasındandır.
Ukrayna yönetiminin "Barış ancak savaş alanında kazanılan zaferle mümkündür" söylemi, aslında Kiev'in bağımsız bir aktör olmadığını, Batı finans-kapitalinin ve savunma sanayii kompleksinin bir vekili olarak hareket ettiğini teyit ediyor. Avrupa ve Britanya sermayesinin Ukrayna'ya akıttığı milyarlarca avroluk yardım, bir demokrasi savunusu değil, emperyalist çıkarlar çerçevesinde yapılan hamleler bunlar.
Zelenskiy yönetiminin son Ukraynalıya kadar savaşı sürdürme kararlılığı, yerel işbirlikçi varlığın emperyalist merkeze eklemlemesinden kaynaklanıyor. Bu bağlamda, Ukrayna halkının barış arzusu ile yönetici kliğin savaş tamtamları arasındaki çelişki, tipik bir sınıf çelişkisidir.

Müzakerelerin imkânsızlığı üzerine

Müzakerelerin bugün itibarıyla sonuçsuz kalmasının nesnel nedenleri bellidir. 1991 veya 2022 sınırlarına dair tartışmalar, harita üzerindeki çizgileri fersah fersah aşarak; yer altı kaynaklarının, sanayi altyapısının ve limanların hangi sermaye grubunun denetiminde kalacağına dair bir kavgadır.
Rusya'nın güvenlik bölgesi arayışı, kendi ulusal pazarını NATO genişlemesine karşı koruma refleksi taşırken; Batı bloğu, Rusya'nın stratejik olarak geriletilmesini hegemonya tesisi için zorunlu görüyor. Mevcut harita üzerinde radikal bir değişim olmaması, tarafların birbirine taviz vermesini engelleyen bir askeri dengeyi ortaya koyuyor. Egemen sınıflar ancak askeri bir yıkım ya da içsel bir devrimci kalkışma tehdidi altında gerçek tavizler verirler.
Batı'nın ve Kiev rejiminin kırmızı çizgileri ile Rusya'nın stratejik hedefleri arasındaki doku uyuşmazlığı, diplomatik masayı bir çözüm merciinden çıkartarak bir propaganda kürsüsü haline getirmiştir. Savaşın sona ermesi, bir iyi niyet gösterisi olmayacak aksine cephedeki maddi güçlerin niteliksel değişimine ve emperyalist merkezlerdeki ekonomik sürdürülebilirliğin sınırlarına bağlıdır.

1 Mayıs Güçlü Koalisyonu

2026 1 Mayıs'ında bütün eyaletlerde ve 40'tan fazla şehirde, 5000'den fazla etkinlik ve protesto düzenleyen koalisyon, işçi sınıfının merkezi rol almasıyla önem kazanıyor. Yirminci yüzyıldan bugüne en büyük ve organize işçi sınıfı hareketliliği olarak nitelendirilebilir.

Sene 1886, 1 Mayıs ayında ilan edilen ve çalışma süresini 8 saate indirmek için organize edilen grevleri takiben, 4 Mayıs günü, Chicago Haymarket Meydanı'nda büyük bir katliam yaşandı. ABD tarihindeki en önemli işçi sınıfı hareketinin ve onun örgütlü gücü olan sendika ve sol organizasyonların kanla bastırılması hedeflenmişti. İşte o günü anmak için başlayan 1 Mayıs, bugün Uluslararası İşçi Bayramı olarak tüm dünyada yankılanıyor. 1 Mayıs'ın başladığı coğrafyada hüküm süren ABD devleti ise o günü tarihten silmek için kanlı günden bu yana uğraşıyor. 1958 yılından beri 1 Mayıs'ı Birleşik Devletlere Sadakat Günü olarak hafızalara kazımaya çalışıyor.
2025 yılında örgütlenen "1 Mayıs Güçlü" (May Day Strong) koalisyonu, ABD işçi sınıfından çalınmaya çalışan tarihi savunmak için bir cephe yaratmayı hedefliyor. NEA, AFT, Ulusal Hemşireler Birliği, Chicago Öğretmenler Sendikası (CTU), Starbucks Workers United, UE, SEIU ve UNITE HERE; Indivisible, MoveOn, Democratic Socialists of America, Party for Socialism and Liberation ve Sunrise Movement gibi 500 civarı sendikanın, sol-demokrat, sol-sosyalist güçlerin birliğinden oluşuyor. Koalisyonun ortaklaştığı talepler net: zenginlerden vergi al, ICE'ı kaldır, savaş ve "özel ordulara" son ver, oy hakkını koru.

1 Mayıs 2026

2026 1 Mayıs'ında bütün eyaletlerde ve 40'tan fazla şehirde, 5000'den fazla etkinlik ve protesto düzenleyen koalisyon, işçi sınıfının merkezi rol almasıyla önem kazanıyor. Yirminci yüzyıldan bugüne en büyük ve organize işçi sınıfı hareketliliği olarak nitelendirilebilir.
Los Angeles'ta binlerce kişiyle bu yılın en kalabalık eylemi yaşandı. Chicago'da öğretmenler (CTU) okulların bölge yönetimini 1 Mayıs'ı resmi bir yurttaşlık eğitimi günü ilan etmeye ikna etti. New York'ta beş ilçede miting düzenlenirken, Borsa'ya kendini zincirleme eylemi yapan çok sayıda kişi gözaltına alındı. SFO Havalimanı'nda ICE ve İsrail'e silah sevkiyatı protesto edildi. Sunrise'a göre 100 binin üzerinde öğrenci okulu boykot etti.
ABD'de yükselen aşırı sağ ve faşist pratiklere karşı 1 Mayıs Güçlü koalisyonu, ABD'de yeni bir işçi sınıfı hareketliliğinin ve sol siyasetin gücünü büyütmek için önemli bir adım olarak görülmelidir.

EKOLOJİ/GENÇLİK/ÇOCUK

Varto'da JES karşıtı direnişe dair gözlemler

Türkiye'de JES'lere karşı verilen diğer mücadelelerin hafızası Varto'da bu tür bir kitlesel direnişin ortaya çıkmasında rol oynamış görünüyor. Germencik/Aydın'da JES'lerin yarattığı ekokırım bölgede yaklaşık 500 bin incir ağacını yok etmişti. Bu olayın direnişin sözcüleri tarafından sıkça dile getiriliyor.

Varto'daki jeotermal elektrik santrali (JES) projesi aslında 2023 tarihinde gelen bilirkişi keşiflerine dayanıyordu. Ancak halka bunun deprem fay hatlarına dair bir araştırma olduğu söylenmiş. Ve 1966 yılında yaşanan depremin hafızasını taşıyan halk da deprem korkusundan bu keşiflere izin vermiş. Köy ve mahalle muhtarları bazı resmi belgelere imza atmaları için çağrılınca durumun asıl yüzü ortaya çıkmış. Bu yılın ocak ayının sonlarına doğru proje kamuoyu ile paylaşılınca direniş kısa bir zaman içinde örgütlenmeye başlamış.
Varto ve Karlıova'nın köylerinde halk genellikle hayvancılık ve tarımla geçimlerini sağlıyor. Bu hatta 22 köyü etkileyecek olan JES'ler halkın geçim kaynağını oluşturan meraları ve su havzalarını zehirleyecek. Bu durum Aydın/Germencik incirinin neredeyse kökünü kurutan JES projesi ile aynı etkiye sahip olabilir. Ayrıca bölgede eşsiz güzellikte flora ve fauna varlığı ve biyoçeşitlilik büyük oranda tahrip edilecek.

JES üretimi artıyor

Türkiye'de JES'lere karşı verilen diğer mücadelelerin hafızası Varto'da bu tür bir kitlesel direnişin ortaya çıkmasında rol oynamış görünüyor. Germencik/Aydın'da JES'lerin yarattığı ekokırım bölgede yaklaşık 500 bin incir ağacını yok etmişti. Bu olayın direnişin sözcüleri tarafından sıkça dile getiriliyor.
Verilere göre, Türkiye 2005 ile 2022 yılları arasında JES'ten elde ettiği elektrik üretim kapasitesini 15 MW'tan 1686 MW'a çıkarmış ve bu alanda dünya dördüncüsü konuma yükselmiş. Bu artışın temel nedeni, 2000'li yılların başından itibaren hükümetin yenilenebilir enerji santrali projeleri için Dünya Bankası ve Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası'ndan (EBRD) uluslararası iklim finansmanı almasıydı.

> *Halkın haklarını, yaşamı, suyu, toprağı koruyacak kurumsal bir kapasite yoksa halkın fiili direnişe başvurmaktan başka bir şansı var mı?*

Santraller ve yıkım

AKP hükümeti bu yıllarda "Yeşil Dönüşüm"ün ülkede entegre edilmesi için enerji sektörünün özelleştirilmesinin önünü açtı. Özellikle HES, JES, GES, RES projeleri için yerli ve uluslararası enerji şirketlerine sübvansiyonlar, teşvikler ve ucuz krediler verdi. Böylece Türkiye, o yıllardan sonra pek çok sosyo-ekolojik yıkım ve çatışmaya şahit oldu. Bu durum, projelerin başlangıcında Germencik'in girişine asılan "İncirin Vatanı, Jeotermal Enerjinin Şehri" tabelasını birkaç yıl sonra "Jeotermal enerji atom bombasının üvey kardeşidir" sloganlarıyla büyüyen bir ekoloji hareketine dönüştürecekti. Türkiye'nin birikim rejimi, ekstraktivizm yoluyla ucuz hammadde transferi anlayışına ve bu tür enerji projelerine sıkıca bağımlı. Tüm bu karşı çıkışa rağmen, şirket ülkenin kolluk güçleriyle birlikte gelip bir gece aniden sondaj yapmaya başlayabilir, bunun pek çok kez örneğini görmedik mi? Halkın haklarını, yaşamı, suyu, toprağı koruyacak kurumsal bir kapasite yoksa halkın fiili direnişe başvurmaktan başka bir şansı var mı?

Güvenli okullar kollukla mümkün mü?

Şiddet her yerde, çocuklardan çocuklara da dahil! Tüm çocukları korumak için hepsini savunmalı, okullarda ve sokaklarda, mahallelerde dayanışma ve örgütlenme alanları inşa ederek iktidarla mücadele etmeliyiz.

Geçtiğimiz aylarda İstanbul'da bir öğrencinin öğretmenini öldürmesi, ardından Urfa'da okula yapılan saldırı ve son olarak da Maraş'ta 9 öğrenci ve bir öğretmenin okulun öğrencisi tarafından yapılan saldırı sonucu katledilmeleri pek çok tartışmayı beraberinde getirdi.
Öncelikle bilmemiz gerekir ki şiddet bir anda açığa çıkmaz, içinde yaşadığımız sistemin parçasıdır. Çocuklar da bu sistemin her türlü birikimini taşırlar. Çocukların gelişimi, yalnızca aile, orada da anneye havale edilse de bu gelişim, iç içe geçmiş pek çok sistem ve kurumun etkileşimiyle şekilleniyor. Dolayısıyla sorunları da çözümleri de burada aramalıyız. Eğitimde yaşanan şiddet olaylarının bu denli artması da bu sermaye ve erkek egemen sistemle alakalıdır.
Bir çocuk suça sürüklendiğinde, aklımıza gelen ilk şey, ne kadar ceza alması gerektiği değil; neden devletin kurumlarının görevini yerine getirip çocuğu korumadığı olmalıdır. Defalarca suça sürüklenmiş bir çocuk, defalarca korunamamıştır.

Sorunlar yumağına dönen bir eğitim sistemi

Faşist kurumsallaşmanın baş mimarı olan iktidar, şiddetin önünü tamamen açarak toplumu da bu şiddetin içinde yoğurmak istiyor. Kendisi de topluma her türlü şiddeti uygulayıp cezasız kalmak istediği için, aynısını herkesin birbirine yapmasına müsaade ediyor. Dolayısıyla iktidarın sokakta, evde, fabrikada ya da okullarda şiddeti engellemek, çocukları suça sürüklenmekten korumak gibi bir derdi yok.
İktidar, Maarif Model'den, ÇEDES'e, tarikat ve cemaatlerle yapılan protokollerden MESEM'lere, kendi rejimine uygun bir eğitim içeriği oluşturma yolunda. Yoksulluk derinleştikçe eğitimin lükse dönmesi, buraya ayrılan bütçenin yetersizliği, okula aç gidip dönen çocukların artışı gibi sorunlar da bu dini, bilimsellikten ve nitelikten uzak eğitim içeriğinin etrafını saran maddi koşullar. Tüm bunların yükü de evde ebeveynlere okulda eğitim emekçilerine yıkılıyor. Aynı şekilde, şiddet olayı açığa çıktıktan sonra da tüm suç bir kişiye yıkılarak sorumluluk zinciri gizleniyor.

Bu son değil, acil ve gerçek önlemler şart

Mafya lideri katillerin filmlerinin çekildiği, ekranlarda ve sokaklarda silahlı çatışmanın eksik olmadığı; kadınların evlerde, işçilerin atölyelerde, çocukların inşaatlarda öldürüldüğü ülkemizde şiddetin okullara kadar girmesi "doğal"dır. Bunu durdurmak, ancak tüm bu sorunlarla ortaklaşa bir mücadele ile mümkündür.
Bakanlık'ın aldığı ilk "önlemler" okul önlerine kolluk görevlendirmek, çocukları daha da denetlenebilir birer nesneye çevirmek, destek alan çocukları etiketleyici yöntemler önermek oldu. Sorunun gerçek sebeplerini görmeyen, bu tip olaylardan kendi güvenlikçi faşist rejimine basamak döşeyen bir iktidar var karşımızda.
Gerçek ortada, şiddet her yerde, çocuklardan çocuklara da dahil! Tüm çocukları korumak için hepsini savunmalı, okullarda ve sokaklarda, mahallelerde dayanışma ve örgütlenme alanları inşa ederek kendi rejiminde kararlı olan iktidarla mücadele etmeliyiz.

Üniversite sınavına başvurularda rekor düşüş

Genç nüfusun hızla artmasına, açılan üniversite sayılarının da buna paralel olarak artmasına rağmen sınava başvuruların keskin ve sürekli bir düşüş içerisinde olması dikkat çekici.

Üniversite sınavlarına yapılan başvuru sayısı 2026 yılında son yılların en düşük seviyesinde. Yükseköğretim Kurumları Sınavı (YKS) olarak adlandırılan sınava yapılan başvuru sayısı 2 milyon 425 bin kişiye kadar geriledi. 2022-2024 arasında her yıl en az 3 milyon olan başvuru sayıları, 2025 yılında 2 milyon 560 bine düşmüştü. Bu düşüş 2026 yılında da sürdü.
Genç nüfusun hızla artmasına, açılan üniversite sayılarının da buna paralel olarak artmasına rağmen sınava başvuruların keskin ve sürekli bir düşüş içerisinde olması dikkat çekici. Bunun sebeplerini anlamak için ise üniversite mezunu olmanın bedellerini ve getirilerini kıyaslamak gerek.

Başvuru ücretleri enflasyondan hızlı artıyor

Üniversite okumanın ilk bedeli sınava başvururken devletin talep ettiği ödeme. Başvuru ücreti 2020 yılında 70 TL iken 2026 yılında 700 TL'ye kadar çıktı. Bu ücretin yedi yılda tam on katına çıkması anlamına geliyor. Son yıllardaki artışlar ise daha da çarpıcı. 2024 yılında 295 TL olan başvuru ücret, 2025 yılında 450 TL'ye çıkarak yüzde 50 bandında zamlanmıştı. 2026 yılında ise yüzde 55 zamlandı. Üniversite sınavına başvurma ücretinin resmi enflasyon oranından dahi yüksek oranlarda artış göstermesi dikkat çekiyor.
Bu 700 TL ise bir seferlik yapılacak bir ödeme olarak çok önemli görülmeyebilir, ancak lise eğitimine ek olarak çalışmak zorunda olan öğrenciler çok önemli bir meblağ. Özellikle de mezuna kalmak durumunda kalan ve sınava tekrar hazırlanan gençlerin ailesinden kolaylıkla isteyebileceği bir miktar olmadığını da vurgulamak gerek.

Üniversite mezuniyeti ne vaat ediyor?

Başvuru ücreti, üniversite okumanın maliyetlerinden sadece ilki ve sınavı kazanıp kaydolduktan sonra yeni maliyetlerin ardı arkası kesilmiyor. Tüm bu maliyetler karşılığında edinilen diploma ise artık pek bir şey vaat etmiyor. İşsizlik oranlarına baktığımızda üniversite mezunları arasında işsizlik oranının genel işsizlik oranının dahi üzerine çıkarak yüzde 10 bandına yerleştiğini görüyoruz. Gençler arasında işsizlik oranının yüzde 15, geniş tanımlı olarak ise genç işsizliğin yüzde 32 olması ise işsizliğin gençlerin normali haline geldiğini açık ediyor. 25-34yaş arası üniversite mezunlarının ise yarısının işsiz olduğunu bu verilere eklemek gerek. Tüm bunlar birlikte düşünüldüğünde üniversite mezunu olmanın işsizlikten başka bir şey vaat edemez hale geldiğini görüyoruz.
Tüm bu maliyetlere katlanıp, işin sonunda yine işsizlikle karşı karşıya kalacağını gören gençlerin ise üniversite sınavından uzaklaşması ve başvuruların düşmesi şaşırtıcı değil.

PARTİ'DEN

Üç Fidan ülkenin her yerinde anıldı

Katledilişlerinin 54. yılında Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan İstanbul'da Taksim AKM'den Dolmabahçe'ye yapılan kitlesel bir yürüyüşle anıldı. Bu sene NATO'nun Türkiye'de düzenleyeceği toplantı ve ABD-İsrail emperyalizminin Orta Doğu'da estirdiği savaş rüzgarları nedeniyle 68 gençliğinin 6. Filo'ya karşı yürüttüğü mücadele anmaları daha önemli hale getirdi. Denizler ülkenin her yanında çeşitli gösterilerle anılırken İzmir il örgütünün Karşıyaka'da Üç Fidan'ın maketleriyle gerçekleştirilen yürüyüş oldukça ilgi çekti.

1 Mayıs engellenemedi

Saray iktidarının günler öncesinden başlattığı baskı ve terör ortamına rağmen binlerce emekçi 1 Mayıs'ta Taksim'de olma iradesini ortaya koydu. Her sene olduğu gibi bu sene de 1 Mayıs öncesi şafak operasyonları yaşandı. İçlerinde parti üyelerimizin de bulunduğu çok sayıda sosyalistin evine sabaha karşı kapıları kırılarak girildi, evde olanlar gözaltına alındı.

1 Mayıs günü ise Taksim'e yürümek isteyen sosyalistler Mecidiyeköy'de polisin ablukası ile karşılaştı. Bu abluka sonucunda aralarında sözcülerimiz Juliana Gözen ve Pelin Kahiloğulları'nın ve çok sayıda parti üyemizin de da bulunduğu toplam 345 kişi gözaltına alındı. Fakat gözaltılara rağmen binlerce insan Mecidiyeköy'de toplanarak 1 Mayıs'ta Taksim'de olma iradesini ortaya koydu. İstanbul'un farklı yerlerinde gerçekleşen mitingler dışında ülkenin her yanında yüzden fazla miting ile 1 Mayıs kutlandı. Toplumsal Özgürlük Partisi olarak İstanbul'un dışında Gebze, İzmir, Ankara, Bursa, Adana, Mersin, Hatay, Denizli ile birlikte pek çok ilde ve İsviçre Zürih'te kutlamalarda yerimizi aldık.

1 Mayıs hazırlıkları kapsamında yaygın afişleme ve gazetemizin özel sayısının dağıtımının yapıldı. Paneller, piknikler ve mahalle şenlikleriyle hazırlıklarda ortaya çıkan enerji çeşitli illerde mitinglere yansıtıldı.

Parti çalışması Bursa'da

İşçi sınıfının ve siyasi geleneğimizin önemli şehirlerinden biri olan Bursa'da partimizin irtibat bürosu açıldı.

25 Nisan'da gerçekleşen açılış öncesi Sözcüler Kurulu üyemiz ve Dem Parti milletvekili Perihan Koca ile El Yazmaları yazarı Deniz Tuzcu'nun katıldığı "Savaş ve politik durum" başlıklı bir panel düzenlendi. Oldukça kalabalık geçen panel sonrası irtibat büromuzun açılışı Perihan Koca Sözcüler Kurulu üyemiz Pelin Kahiloğulları tarafından gerçekleştirildi. Parti dostlarımızın yoğun katılımıyla gerçekleşen irtibat bürosu Bursa'nın Kestel ilçesinde bulunuyor. Büronun adresi ise şöyle: Ahmet Vefik Paşa Mahallesi Fevzi Çakmak Caddesi No: 1 Kat: 1 Daire: 2.Bursa'daki dostlarımızı bekliyoruz.

toplumsal özgürlük

Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Savaş Çiçek
Adres: İstiklal Cad. Balo Sok. Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah. 29 Ekim Cad. İhlas Plaza No: 11A/41 Yenibosna/Bahçelievler, İstanbul Tel: 0212 454 30 00